

HIV چیست؟

HIV حروف مخفف کلمات :

Human : انسان : این ویروس فقط بر انسانها اثر گذار است

Immuno-deficiency : **نقص ایمنی** : این ویروس باعث ایجاد نقص در دستگاه ایمنی بدن می گردد و مانع از فعالیت صحیح دفاعی بدن می شود.

Virus : **ویروس** : این ارگانسیم یک ویروس است و مانند همه ویروسها توانایی تکثیر مستقل ندارد، این ویروس با ایجاد تغییراتی در سلولهای انسانی تکثیر و انتشار می یابد.

ایدز چیست؟

AIDS حروف مخفف کلمات :

Acquired : **اکتسابی** : زیرا فرد باید آنرا کسب کند و این بیماری جزء بیماریهای ژنتیک و وراثتی نیست.

Immune : **ایمنی** : بعلت اینکه بر سیستم ایمنی بدن اثر گذار است و کار سیستم ایمنی مبارزه برای دفع میکرب، باکتری و ویروسها می باشد.

Deficiency : **نقصان** : بعلت اینکه باعث ایجاد نقص در سیستم ایمنی بدن می شود و کار آنرا دچار اختلال می کند.

Syndrom : **نشانگان** : بعلت اینکه شخص مبتلا به ایدز ممکن است دچار انواع متفاوتی از نشانه‌های بیماری ها و عفونت های فرصت طلب شود.

هر کسی به ویروس انسانی نقص ایمنی HIV (Human Immune deficiency Virus) مبتلا شد و تست HIV مثبت پیدا کرد مبتلا به ایدز محسوب نمی شود. هنگامی تشخیص ایدز در یک فرد آلوده به HIV داده می شود که یا تعداد مطلق سلول های دارای گیرنده CD4 (گروهی از سلول های دفاعی بدن) به کمتر از ۲۰۰ عدد در هر میلی متر مکعب خون رسیده باشد یا عفونت های فرصت طلب ناشی از عواملی که نمی توانند در افراد سالم بیماری ایجاد کنند در فرد به وجود آمده باشد.

ویروس عامل ایدز از کجا آمده است؟

مشخص نیست، از هر کجا آمده باشد فرقی نمی کند، مهم این است که باید سعی شود ابتلا به HIV رخ ندهد. ویروس اچ آی وی در همه کشورها وجود دارد.

ویروس عامل ایدز اولین بار در کدام کشور پیدا شد؟

اولین بار در سال ۱۹۸۱ میلادی در بین همجنس بازان در آمریکا پیدا شد. شواهدی وجود دارد که قبل از این تاریخ هم بیماری اچ آی وی/ایدز در چند منطقه جهان وجود داشته است.

چه مدت طول می کشد تا ابتلا به HIV باعث بروز ایدز شود؟

در حال حاضر زمان متوسط بین عفونت با HIV و ظهور علائم ایدز ۱۰ سال است. (دوره کمون) این زمان از فردی به فرد دیگر متفاوت است و به عوامل بسیار از جمله وضعیت سلامتی، تغذیه، ورزش، روحی روانی و رفتارهای فرد بستگی دارد. در حال حاضر با تجویز درمان های موجود که تکثیر ویروس را مهار می کنند، می توان سرعت ضعیف شدن دستگاه ایمنی را کند کرد. همچنین می توان از بعضی از بیماری های همراه با ایدز پیشگیری یا آنها را درمان کرد. بنابراین تشخیص زودرس ابتلا به HIV امکان انتخاب های بیشتر درمانی و پیشگیری را فراهم می آورد.

آیا افراد به ظاهر سالم ممکن است دچار اچ.آی.وی باشند؟

بلی، در برخی از افراد اچ.آی.وی مثبت سالها که گاه ۱۰-۱۵ سال طول می کشد تا مرحله ایدز ظاهر شود (بسته به راه سرایت، تعداد ویروس وارد شده، وضعیت دستگاه ایمنی و تغذیه فرد و ...). و در این مدت آنها احساس سلامت کرده و هیچ علائم آشکاری از حضور این ویروس ندارند. حدود ۹۰ درصد مبتلایان به اچ.آی.وی حتی خودشان نمی دانند که به این ویروس دچار هستند. بنابراین نظرهایی از قبیل جداکردن افرادی که با اچ.آی.وی/ایدز زندگی می کنند از جامعه و قرنطینه ایشان غیرممکن، غیرمنطقی و غیر انسانی است.

چگونه تشخیص می دهند فردی مبتلاء به اچ.آی.وی/ایدز است؟

موقع مواجهه با عفونت، دستگاه دفاعی بدن پادتن هایی تولید می کند که در خون گردش و به عوامل بیماری زا حمله می کنند. پادتن ها بر بسیاری از عوامل بیماری زا غلبه می کنند اما در مورد اچ.آی.وی با این که پادتن ها تولید می شوند ولی نمی توانند از تکثیر ویروس جلوگیری کنند و فقط وجود آنها در خون برای تشخیص ابتلاء بکار می رود. نکته مهم آن است که هیچ آزمونی نباید بدون مشاوره قبل و بعد آزمایش انجام شود. چون تفسیر نتیجه آزمایش کاری تخصصی است و تحمل فشار روانی نتیجه مثبت به تنهایی بسیار سخت است.

چه زمانی بعد از رفتار پرخطر بایستی آزمایش اچ.آی.وی داد؟

مدت زمانی که طول می کشد تا در فردی که ویروس ایدز وارد بدنش شده است، آنتی بادی تولید و تست HIV او مثبت شود را «دوره پنجره ای» (Window period) می نامند. این مدت معمولاً حدود ۲ هفته تا سه ماه طول می کشد اما در مواردی ممکن است تا شش ماه هم به طول انجامد. (البته به شرط پرهیز از تکرار رفتارهای پرخطر) در این حالت نه در آزمایش مشخص می گردد که فرد اچ آی وی مثبت است و نه علامت بالینی بیماری وجود دارد و ممکن است که خود فرد نیز اطلاعی از وضعیت خود نداشته باشد.

آزمایش های اچ.آی.وی کدامند؟

آزمایش های پادتن اچ.آی.وی (غیرمستقیم)

۱- آزمایش الایزا: (ELISA) آزمایشی حساس که آزمون استاندارد در کشور ما برای غربالگری خون و فرآورده های خونی و نیز افرادی است که می خواهد از وضعیت اچ.آی.وی خود آگاه شوند. این آزمایش در موارد نادری ممکن است بصورت کاذب نتیجه مثبت گزارش کند.

۲- آزمایش وسترن بلات (Western Blot) آزمایشی که دقت بیشتری از الیزا دارد و برای تأیید نتیجه مثبت آن بکار می‌رود. در استان ما در آزمایشگاه سازمان انتقال خون انجام می‌گیرد.

چرا آزمایش‌ها در چند مرحله انجام می‌شود؟

به دلیل مسائل علمی پیرامون توان تشخیصی آزمایش‌ها و نیز مسائل اخلاق حرفه‌ای و قانونی، آزمایش پادتن اچ.آی.وی در کشور ما در دو مرحله انجام می‌شود در مرحله اول که الیزا است، نتیجه مثبت نشان می‌دهد که فرد به احتمال زیاد مبتلا به ویروس شده است، سپس آزمایش الیزای دوم و وسترن بلات انجام می‌شود تا نتیجه مثبت نخستین را تأیید کند. اگر نتیجه آزمایش دوم پادتن اچ.آی.وی مثبت درآید فرد مبتلا به اچ.آی.وی در نظر گرفته می‌شود و اصطلاحاً به او اچ.آی.وی مثبت می‌گویند. اما اگر نتیجه آزمایش دوم پادتن اچ.آی.وی منفی درآید، لزوماً به معنی آن نیست که او اچ.آی.وی منفی است چون گاهی مدتی طول می‌کشد تا بدن بتواند پادتن تولید کند. این دوره را دوره پنجره می‌گویند. بنابراین لازم است این فرد سه ماه بعد آزمایش‌های پادتن اچ.آی.وی را تکرار کند تا به شرطی که در این مدت رفتارهای پرخطری هم نداشته باشد، از اچ.آی.وی منفی بودن خود مطمئن شود.

معنی یک تست مثبت و یک تست منفی چیست؟

مثبت بودن تست HIV به این معناست که فرد ویروس عامل ایدز را در بدن خود حمل می‌کند، ویروس می‌تواند به دیگران منتقل گردد و باید اقدامات احتیاطی رعایت گردد.

مثبت بودن این تست به این معنا نیست که فرد در حال حاضر وارد مرحله ایدز شده است و نیز این به این معنا نیست که فرد دیگر نمی‌تواند به زندگی ادامه دهد. گرچه درمان قطعی برای ایدز وجود ندارد، بسیاری از عفونت‌های فرصت طلبی که در بیماران مبتلا به ایدز به وجود می‌آید را می‌توان کنترل یا برطرف کرد و یا از آنها پیشگیری نمود. از طرفی درمان‌های موجود می‌تواند تکثیر ویروس را مهار کند.

در حال حاضر به طول عمر و کیفیت زندگی مبتلایان به ایدز به میزان قابل توجهی افزوده شده است.

تست منفی به این معناست که شما آنتی بادی‌های ناشی از ویروس عامل ایدز را در خون خود ندارید. تست منفی به این معنا نیست که:

* شما با HIV آلوده نیستید (ممکن است در دوره پنجره ای باشید)

* شما نسبت به ایدز مصون هستید

* شما نسبت به عفونت مقاومت دارید

* شما هرگز ایدز نخواهید گرفت

کجا می‌توان برای انجام یک آزمایش HIV مراجعه کرد؟

تقریباً همه آزمایشگاه‌ها آزمایش اولیه (الیزا) را انجام می‌دهند ولی در کلینیک‌های مثلثی (مراکز مشاوره بیماری‌های رفتاری) در صورت لزوم بعد از مشاوره، آزمایش‌ها رایگان است. در این مراکز آزمایش و مشاوره بصورت رایگان و ناشناس (محفوظ نگاه داشتن نام و دریافت یک شماره کد و یا حتی بدون نام) انجام می‌شود.

در صورت انجام "چک آپ (checkup)" و آزمایشهای صحت مزاج ، آیا آزمایش HIV نیز انجام می گیرد؟

آزمایش اچ آی وی/ایدز به جز در موارد خاص، جزو آزمایشات متداول پزشکی (جهت checkup) نمی باشد. بنابر این باید دقیقاً نام آزمایش HIVAb در برگه ذکر شود تا آزمایشگاه آن را انجام بدهد. پس در صورتی که تمایل به انجام آزمایش ایدز دارید باید دقیقاً قضیه را با پزشک یا مشاور خود در میان بگذارید.

من نمی خواهم کسی بداند من آزمایش اچ.آی.وی می دهیم، آیا ممکن است؟

آزمایش اچ.آی.وی باید تنها با کسب رضایت آگاهانه فرد و داوطلبانه انجام شود که این رضایت در طول مشاوره قبل از آزمایش بدست می آید، وقتی شخص کاملاً مفاهیم آزمایش و گرفتاری های آن را و نیز تاثیرات ناشی از نتیجه را بر زندگی خود درک کرده باشد. همچنین نتیجه آزمایش محرمانه تلقی می گردد و فقط به خود شخص داده می شود (یا در صورت بستری بودن به پزشک او). همچنین اگر افراد از طریق مراکز مشاوره بیماریهای رفتاری به آزمایشگاه ارجاع داده شوند، معرفی آنان بدون نام و به صورت شماره کد خواهد بود تا هویت آنان فاش نگردد.

چه زمانی بعد از رفتار پرخطر بایستی آزمایش اچ.آی.وی داد؟

- اولین آزمایش ۶ تا ۸ هفته بعد از رفتار پرخطر

- تکرار آزمایش ۳و۶ ماه بعد از رفتار پرخطر

(به شرط پرهیز از تکرار رفتارهای پرخطر)

چرا آزمایش اچ.آی.وی اجباری نمی شود (برای ازدواج، ورود به کشور و...)?

همان گونه که گفته شد انجام آزمایش تنها پس از مشاوره منطقی است و از طرفی با در نظر گرفتن دوره پنجره که در آن علیرغم وجود ویروس در بدن، نتیجه آزمایش منفی خواهد بود، اجبار افراد در مکان یا زمانی خاص به انجام آزمایش معقول، به صرفه و کارآمد نیست.

بدلیل وجود مرحله پنجره (Window period) احتمال دریافت جواب منفی کاذب وجود دارد و این امر می تواند منجر به گمراهی فرد گردد. از طرف دیگر موارد مثبت کاذبی که در تست الایزا اتفاق می افتد بار روحی روانی شدید برای فرد ایجاد می کند بنابراین به دلیل نیاز به پیگیری های بعدی باید تست HIV بصورت داوطلبانه و همراه با مشاوره انجام شده تا ارتباط فرد با سیستم بهداشتی قطع نگردد. در حال حاضر امکانات انجام مشاوره و تست داوطلبانه HIV برای افرادی که احساس خطر می کنند در سطح کشور فراهم گشته و در حال گسترش است. واقعیت اینست که : ازدواج نکردن به معنی برقرار نکردن رابطه جنسی نیست ! محروم کردن یک فرد از روابط سالم جنسی قطعاً منجر به برقراری روابط ناسالم شده، به گسترش آلودگی دامن خواهد زد.

علاوه بر آن ابتلا به HIV به معنی عدم امکان ازدواج نیست. افراد HIV مثبت می توانند با استفاده از وسایل پیشگیری بدون اینکه همسر خود را مبتلا سازند به زندگی خانوادگی خود ادامه دهند. در حال حاضر تعداد بیماران HIV مثبت با همسران سالم، که تحت نظر مراکز بهداشتی به زندگی خود ادامه می دهند کم نیست.

از طرف دیگر این کار اتلاف منابعی است که می توانستند در برنامه های درمان و مراقبت بیماران هزینه گردد و اطلاعات پزشکی محرمانه افراد با این عمل ممکن است آشکار شود.

آیا تماسهای عادی و معمولی باعث انتقال ویروس می شود؟

خیر. ویروس ایدز از طریق تماسهای معمولی و عادی مانند دست دادن، بغل گرفتن، بوسیدن صورت، از یک ظرف مشترک غذا خوردن، مسافرت در یک اتوبوس، استفاده از استخر شنای عمومی و توالی عمومی منتقل نمی گردد.

آیا ویروس ایدز از راههای تنفسی، گوارشی و یا از طریق تماسهای معمولی خانوادگی و یا در محیط کار، مدرسه و اردوگاه های جمعی کاری و یا تفریحی منتقل می شود؟

خیر.

آیا ابتلا به بیماری آمیزشی مانند سوزاک و سیفلیس ابتلا به ویروس ایدز را تسهیل می کند؟

بله. تمام بیماریهای مقاربتی سبب افزایش خطر آلودگی به ویروس ایدز می شوند.

آیا ابتلا به ویروس ایدز از طریق شیر مادر آلوده امکان دارد؟

بله. ویروس ایدز در شیر مادر وجود دارد و می تواند از این طریق کودک را مبتلا نماید.

آیا انتقال ویروس ایدز از طریق خون و فرآورده های خونی امکان پذیر است؟

بله. ویروس ایدز از راه خون و فرآورده های خونی آلوده منتقل می شود. اما چون امروزه نمونه های خون اهدایی مورد آزمایش قرار می گیرند و خونهای آلوده دور ریخته می شوند، احتمال انتقال تقریباً منتفی است.

آیا تزریق موجب انتقال ویروس عامل ایدز می شود؟

بله. اگر سرنگ و سوزن آلوده باشند. استفاده اشتراکی از سرنگ و سرسوزنهای آلوده در معتادان تزریقی یکی از راههای انتقال ویروس است. باید به طور مطلق از تزریقات غیر ضروری خودداری کرد و از سرنگ و سوزنی استریل استفاده نمود.

آیا خالکوبی و سوراخ کردن گوش موجب انتقال ویروس عامل ایدز می شود؟

بله. خالکوبی و سوراخ نمودن گوش بوسیله سوزن و وسایل آلوده سبب انتقال بیماری ایدز می گردد. بطور کلی هر وسیله آلوده به خون می تواند ویروس را انتقال دهد.

آیا خطر ابتلا در زن و مرد مساوی است؟

زنان در معرض خطر بیشتری قرار دارند.

آیا کودکان هم ایدز می گیرند؟

بله. ضمناً در کودکان مبتلا، علائم بیماری ایدز زودتر از بالغین ایجاد می شود و مرگ و میر آنها نیز زیاد است.

آیا بوسیدن عمیق HIV را منتقل می کند؟

بوسیدن عمیق خطر کمی دارد چون بزاق دهان به میزان بسیار کمی حاوی HIV می باشد. البته در مواردی که بوسه با دهان باز طولانی باشد ممکن است باعث ایجاد خراش در دهان یا لب شده و ویروس را منتقل کند. علاوه بر آن بعضی افراد گاهگاهی خونریزی خفیف از لثه یا زخمهای کوچک در دهان دارند که می تواند عامل انتقال HIV باشد.

چرا تماس جنسی راه انتقال محسوب می شود؟

در ترشحات جنسی مرد و یا زن HIV مثبت، ویروس عامل ایدز وجود دارد و ویروس قادر است به مخاط دستگاه تناسلی چسبیده و به داخل بدن راه یافته و خود را به سلولهای میزبان اصلی یعنی "لنفوسیت های کمک کننده" برساند.

تماس جنسی هنگامی می تواند سبب سرایت اچ.آی.وی شود که یک طرف دچار اچ.آی.وی/ایدز باشد (که شاید خودش هم از آن آگاه نباشد) و تبادل یا تماس با مایعات حاوی ویروس (خون، منی و ترشحات پیش از انزال، ترشحات تناسلی زن) رخ دهد. بنابراین تماس جنسی مرد با مرد، مرد با زن، زن با زن در این شرایط می تواند موجب سرایت شود.

چرا احتمال انتقال HIV در همجنس بازان بیشتر است؟

این مربوط به نوع تماس جنسی است:

- ۱- مخاط روده ظریفتر از مخاط دستگاه تناسلی زنان (واژن) است
 - ۲- مویرگهای زیر مخاط روده بیشتر از مویرگهای زیر مخاط دستگاه تناسلی است
 - ۳- احتمال آسیب و زخم شدن در روده بیشتر است
 - ۴- مدت زمان تماس ترشحات آلوده با مخاط روده بیشتر است
- علاوه بر موارد فوق افراد همجنس باز، دارای شرکاء جنسی و فعالیت آمیزشی بیشتری هستند و این عوامل احتمال ابتلا را افزایش می دهد.

چه راههایی انتقال اچ آی وی (HIV) را تسهیل می کند؟

- * تماس جنسی بدون استفاده از کاندوم (کاپوت)
 - * تماس جنسی در مواقع ابتلا به سایر بیماریهای آمیزشی
 - * ورود مستقیم خون آلوده به ویروس از طریق سوزنهای تزریق مواد، تزریق خون یا بعضی فرآورده های خونی آلوده، فرورفتن اتفاقی سوزن در سیستمهای خدمات بهداشتی
 - * از طریق Tatio، خالکوبی، سوراخ کردن گوش یا دیگر اعضاء بدن، ختنه، طب سوزنی با سوزن و ابزارهای غیر استریل
 - * انتقال از مادر به نوزاد (قبل یا هنگام زایمان یا هنگام شیردهی)
- مادران باردار اگر مبتلا به اچ.آی.وی باشند محتمل است که در دوران بارداری یا هنگام زایمان ویروس به فرزند آنان سرایت کند. همچنین شیردادن مادران اچ.آی.وی مثبت به فرزندانشان ممنوع است چون ویروس درون شیر نیز

ترشح شده و منتقل می‌شود. انتقال در مراحل مختلف بارداری بدون درمان‌های دارویی پیشگیرانه در ۲۵ تا ۴۰ درصد رخ می‌دهد. در صورتی که خانم‌های اچ.آی.وی. مثبت باردار بشوند لازم است داروهایی مصرف کنند که احتمال سرایت به فرزندشان را کم می‌کند. همچنین نوزاد متولد شده از این مادران باید مدتی داروی ضد ویروسی بگیرد و شش هفته و ۱۸ ماه پس از تولد آزمایش اچ.آی.وی. برایشان انجام شود تا وضعیت ابتلایش مشخص گردد. به این انتقال از والدین به فرزند (PTCT) و یا انتقال عمودی می‌گویند. حدود ۷۰٪ موارد انتقال، هنگام زایمان، وقتی که نوزاد در تماس با خون مادر قرار می‌گیرد، اتفاق می‌افتد. داروهای ضد ویروسی می‌توانند میزان این انتقال را به نصف کاهش دهند. زایمان با روش سزارین و نیز پرهیز از استفاده از روش‌های آسیب‌رسان (مانند آنبرک‌های مورد استفاده در زایمان) می‌تواند باعث کاهش انتقال شوند. این انتقال می‌تواند در طول بارداری و شیردهی نیز اتفاق بیافتد.

شخص از چه راههایی به اچ آی وی (HIV) مبتلا نمی‌شود؟

* تماسهای روزمره با افراد مبتلا به اچ آی وی (مانند دست دادن)

* شنا کردن در استخر

* نشستن روی توالت فرنگی

* استفاده از رختخواب، غذا یا ظروف غذاخوری فرد مبتلا.

* از طریق نیش پشه یا گازگرفتگی حیوانات

* از اشک یا بزاق

* استفاده از استخر عمومی

* عطسه و سرفه کردن

اگر آمیزش جنسی قبل از انزال متوقف شود آیا باز هم خطر دارد؟

لازم به ذکر است در مقاربتها حتی اگر انزال (خروج منی از آلت مرد) هم رخ ندهد، امکان سرایت اچ.آی.وی وجود دارد. چون ترشحات پیش از انزال هم حاوی ویروس است.

در صورت ارتباط جنسی با شخص مبتلا (مرد با زن / مرد با مرد)، احتمال مبتلا شدن کدام یک بیشتر است؟

خطر انتقال ویروس اچ.آی.وی. در مردان همجنس‌گرا بیشتر و تقریباً دو برابر مردان دگرجنس‌گرا است. همچنین خطر دریافت ویروس در مردان همجنس‌گرا در افراد مفعول بیشتر است. احتمال انتقال آلودگی در هر بار آمیزش جنسی از مرد به زن (نزدیکی مهبلی) در حدود ۱/۱ درصد است و احتمال انتقال آلودگی از زن به مرد (نزدیکی مهبلی) در حدود ۰/۳ درصد می‌باشد. اما حتی یکبار تماس جنسی هم ممکن است منجر به سرایت اچ.آی.وی شود (این ارقام احتمال آماری است) بنابراین با این که احتمال سرایت در یک رابطه جنسی خیلی کم است اما صفر نیست!! و حتی مردانی وجود دارند که تنها با یک نزدیکی با زن اچ.آی.وی مثبت مبتلا شده‌اند یا زنانی که با یکبار آمیزش با مردان اچ.آی.وی مثبت دچار شده‌اند.

آیا حتی یک بار تماس جنسی هم ممکن است منجر به سرایت اچ.آی.وی شود؟

بله، احتمال سرایت در یک رابطه جنسی هرگز صفر نیست و حتی مردانی وجود دارند که تنها با یک بار نزدیکی با زن اچ.آی.وی. مثبت مبتلا شده‌اند یا زنانی که با یک بار آمیزش با مردان اچ.آی.وی. مثبت به بیماری دچار شده‌اند.

در چه مواقعی احتمال سرایت از راه جنسی بیشتر می‌شود؟

اگر زخم یا عفونت تناسلی وجود داشته باشد، اگر تماس جنسی با خشونت یا اجبار باشد، اگر فردی شرکای جنسی متعدد داشته باشد و نیز در مقاربت خشک خطر سرایت بیشتر است. همچنین در آمیزش جنسی مقعدی (مقاربت از راه پشت) احتمال سرایت بیشتر از راه مهبل است.

آیا کسی که خون اهداء می‌کند اچ.آی.وی - ایدز می‌گیرد؟

اهدای خون خطری برای فرد اهداکننده ندارد.

آیا در کارهای پزشکی امکان سرایت وجود دارد؟

هرگونه عمل جراحی، اندوسکوپی، دندانپزشکی، ختنه، تزریقات، حجامت و طب سوزنی که در آن شرایط سترون سازی کامل رعایت نشود ممکن است موجب سرایت اچ.آی.وی. و دیگر ویروسها از فرد مبتلا به دیگران شود. در این موارد لازم است تا حد امکان از وسایل سترون یک بار مصرف استفاده شود؛ ابزارهای مقاوم به حرارت (مثل برخی ابزارهای فلزی جراحی و دندانپزشکی) در اتوکلاو یا فور و ابزارهای غیرمصرفی نامقاوم (مثل آندوسکوپ) با مواد شیمیایی ضدعفونی شوند که این کارها باید برای هر بیمار انجام شود. البته با توجه به رعایت دقیق این احتیاط‌های همه جانبه مواردی که ثابت شده باشد اچ.آی.وی از مکانهایی مانند دندانپزشکی سرایت کرده باشد در تمام جهان انگشت شمار است.

آیا کارکنان بیمارستانها و درمانگاه‌ها در معرض خطراند؟

پزشکان و پرستاران ممکن است در اثر تماس اتفاقی (فرو رفتن سوزن سرنگ یا تیغ جراحی) به اچ.آی.وی مبتلا شوند. در ضمن احتمال سرایت از بیمار اچ.آی.وی مثبت به پزشک بسیار بسیار بیشتر از احتمال سرایت از پزشک اچ.آی.وی. مثبت به بیماران است. در مواقعی که فرو رفتن سوزن یا موارد مشابه رخ می‌دهد باید در عرض ۷۲ ساعت شروع به مصرف داروهای ضد ویروسی شود. این امر با مراجعه به کلینیک‌ها و بخش‌های تخصصی بیماریهای عفونی امکان پذیر است.

آیا در آرایشگاه‌ها امکان سرایت HIV وجود دارد؟

تاکنون در سراسر دنیا هیچ موردی سرایت از آرایشگر به مشتری یا برعکس اثبات نشده است. اگر در تراشیدن مو، خالکوبی، تاتو، سوراخ کردن گوش شرایط ضدعفونی شدن به طور کامل رعایت نشود ممکن است موجب سرایت اچ.آی.وی. و دیگر ویروسها از فرد مبتلا به دیگران شود. در این موارد لازم است مشابه اقدامات پزشکی از وسایل یک بار مصرف نو (مانند تیغ) برای هر فرد استفاده شود یا ابزارها به طور کامل ضدعفونی شوند. توصیه

می‌شود هر فرد هنگام مراجعه به آرایشگاه‌ها وسایل شخصی خود را به همراه ببرد (تیغ، قیچی، شانه، حوله و ...). این امر به ویژه برای پیشگیری از بیماری‌های قارچی و انگلی مهم است. اپیلاسیون (کندن موها) ممکن است به پوست آسیب برساند و زخم‌های بسیار ریزی در محل‌کنده شدن موها ایجاد کند، بنابراین بهتر است برای آن از وسایل یک بار مصرف استفاده شود و ابزارهای الکترولیز استریل باشند.

ارتباط اعتیاد یا مصرف مواد با اچ.آی.وی/ایدز چیست؟

مواد روانگردان از دو جهت ممکن است فرد را در معرض ابتلاء به اچ.آی.وی ایدز قرار دهند:

1. اختلال در قوه ادراک: در این مورد هیچ تفاوتی ندارد که ماده مخدر (مثل هروئین، تریاک)، محرک (مثل اکستازی=کس)، توهم‌زا (مثل حشیش، گرس، علف) یا انواع دیگر موادی (مثل مشروبات الکلی) باشد که مورد سوء مصرف قرار می‌گیرند. موقعی که قوای ذهنی انسان مختل باشد ممکن است رفتارهای پرخطری مانند انجام یک رابطه جنسی بی‌محابا انجام دهد که او را در معرض ابتلاء به اچ.آی.وی قرار دهد. طبق آمار رسمی بیش از ۴ میلیون نفر در کشور به مصرف انواع مختلف مواد می‌پردازند. در ضمن افرادی که در اعتیاد غرق شده‌اند مطمئناً به بروشورهای پیشگیری از ابتلا و انتقال اچ.آی.وی/ایدز توجهی نخواهند کرد. و راهکارهای برخورد با آنها تخصصی است.
2. استفاده از سرنگ مشترک در اعتیاد تزریقی: استفاده از سرنگ مشترک یا هر گونه ابزار تزریقی دست‌ساز (پمپ، لوله و ...) برای تزریق مواد فعلاً در کشور ما بیشترین خطر را در انتقال اچ.آی.وی دارد. فعلاً بیشترین افراد مبتلاء به اچ.آی.وی/ایدز ثبت شده در کشور ما مصرف‌کنندگان مواد تزریقی هستند.

من باردار هستم ، آیا پزشک برای من آزمایش اچ.آی.وی درخواست می‌کند؟

در کشور ما انجام آزمایش برای تمام خانمهای باردار اجباری نیست و در اکثر مواقع پزشکان بدون اجازه شما آزمایش اچ.آی.وی را درخواست نمی‌کنند. بنابراین در مواردی که شما سوابقی از رفتارهای پرخطر خود یا همسران را به پزشک گفته باشید یا خود او در معاینه ابتلاء شما به اچ.آی.وی/ایدز را محتمل بداند با شما درباره انجام آزمایش اچ.آی.وی صحبت خواهد کرد. در هر صورت بایستی مشاوره قبل از آزمایش انجام دهید.

اگر با انجام آزمایش موافقت کنم چه خواهد شد؟

در این صورت پزشک باید قبل از آزمایش درباره نتایج و پی‌آمدهای دانستن وضعیت اچ.آی.وی به شما مشاوره دهد چون ممکن است زندگی شما پس از آن دگرگون شود. اگر جواب آزمایش شما مثبت شود باید آزمایش دومی برای تأیید نتیجه انجام شود. پزشک در مورد بهترین راه‌های درمان به شما توصیه خواهد کرد. اگر نتیجه منفی باشد به شما در مورد راه‌های پیشگیری از اچ.آی.وی مشورت داده می‌شود.

آیا راهی برای جلوگیری از ابتلاء جنین مادران مبتلاء هست؟

بلی با استفاده از داروهای ضدویروسی می‌توان سلامت مادر را بهبود داد و به میزان زیادی از احتمال ابتلاء جنین کم کرد. توصیه می‌شود این مادران زایمان را به طریق سزارین انجام دهند تا احتمال سرایت به نوزاد کمتر شود. همچنین لازم است این مادران از دادن شیر خود به نوزاد پرهیز کنند.

آیا مادر اچ.آی.وی مثبت باید به بارداری خود خاتمه دهد؟

گرفتن حق حیات جنین از نظر اخلاق پزشکی ممنوع است مگر موجب به خطر افتادن سلامت مادر یا جنین باشد. در مورد اچ.آی.وی با توجه به اینکه با داروهای موجود و پرهیز از شیردهی مادر مبتلا می‌توان در بیش از ۹۵-۷۰ درصد از ابتلاء فرزند پیشگیری کرد لزومی به سقط جنین نیست. (به شرطی که مادر تحت درمان، حمایت و مراقب کافی در کلینیک بیماریهای رفتاری یا مراکز مشاوره مشابه باشد) پس از تولد در شش هفتگی و ۱۸ ماهگی آزمایش های اچ.آی.وی برای مشخص شدن وضعیت ابتلاء کودک انجام خواهد شد. (در موارد استثنایی پس از تأیید پزشکی قانونی ممکن است اجازه ختم بارداری از راه سقط درمانی داده شود).

آیا مادران اچ.آی.وی مثبت می‌توانند به کودک خود شیر بدهند؟

اصولاً باید از این کار پرهیز شود و از شیر خشک برای تغذیه کودک استفاده شود. تحقیقات، خطر انتقال از شیر مادر را حدود ۱-۲٪ برآورد می‌کنند. اگر زنی از شیر سینه اش استفاده نکند، به شیشه شیر نیاز دارد تا به کودک شیر خشک دهد که این هزینه زیادی می‌برد. علاوه بر آن، کودک این زن بیشتر در معرض خطر مرگ، به علت اسهال و از دست دادن آب (که همگی قویاً با استفاده از شیر خشک و فقر مرتبط هستند) قرار می‌گیرد تا ویروس HIV، مگر اینکه او بتواند آب را بجوشاند یا استریلیزه کند و امکانات مالی کافی در اختیار داشته باشد تا مطمئن شود که میزان کافی از شیر خشک به کودک می‌رسد.

بسیاری از زنان به علت ترس از بی‌آبرویی از شیر ندادن به کودک پرهیز می‌کنند و نیز اگر شیر خشک تمام شود، ممکن است منجر به تغذیه مخلوط که به نظر می‌رسد خطرناکترین عمل باشد، شود. به نظر می‌رسد که شروع زودهنگام تغذیه مکمل می‌تواند باعث التهاب روده نوزاد و در نتیجه تسهیل انتقال HIV شود. بنابراین در موارد ناچاری، تغذیه انحصاری با شیر مادر به مدت ۶ ماه (بدون اینکه حتی به کودک آب داده شود) و سپس از شیر گرفتن آنی و سریع کودک مفید است.

آیا تاکنون واکسنی علیه بیماری ایدز ساخته شده است؟

خیر. ولی تحقیقات برای ساختن واکسن ادامه دارد.

آیا ویروس ایدز از طریق اقدامات پزشکی، دندانپزشکی و آزمایشگاهی منتقل می‌شود؟

اگر وسایل درمانی آلوده شده باشند و بدون ضدعفونی مورد استفاده قرار گیرند، آلودگی می‌تواند انتقال یابد. البته در حال حاضر تمام دندانپزشکان و... تحت آموزش قرار گرفته و دستگاههای جهت استریل نمودن دارند.

منظور از تماس جنسی سالم چیست؟

منظور این است که فرد از آلودگی های منتقله از راه تماس جنسی نظیر HIV درامان باشد برای رسیدن به این هدف فرد باید الفبای پیشگیری از ایدز را بداند که شامل :

الف - اصولاً تماس جنسی پرخطر نداشته باشد. (پرهیز و خویشنداری)

ب - فقط بایک فرد تماس جنسی داشته باشد و هیچ کدام از افراد آلوده به HIV نبوده و شریک جنسی دیگری نداشته باشد. (پابندی و وفاداری به خانواده)

پ - استفاده صحیح از کاندوم (استفاده از کاندوم در ارتباط جنسی)

کاندوم ها چقدر در پیشگیری از انتقال ویروس عامل ایدز موثرند؟

بر طبق پژوهش های انجام شده بر روی افراد سالمی که با افراد ناقل این ویروس تماس جنسی داشته اند، ۹۸٪ از آنهایی که بطور منظم و به روش صحیح از کاندوم لاتکس (کاندوم های معمولی در بازار) استفاده می کرده اند به ویروس آلوده نشده اند. لذا کاندوم لاتکس در صورت استفاده منظم می تواند تا حد زیادی از خطر انتقال HIV بکاهد.

توصیه مهم: جلوگیری از تماس جنسی مشکوک بهترین راه برای جلوگیری از ابتلا به عفونت HIV (وسایر بیماری های مقاربتی) است ولی آنهایی که فعالیت جنسی دارند لاقط توصیه های زیر را بکار بندند:

الف - مقاربت فقط بایک شریک جنسی سالم.

ب - استفاده از کاندوم در هر تماس جنسی.

چگونه خود را از تماس جنسی نامطمئن حفاظت کنیم؟

مطمئن ترین راه پیشگیری HIV نداشتن رابطه جنسی با فردی که از سلامت جنسی او آگاهی ندارید می باشد. کم کردن دفعات تماس جنسی مشکوک و کاهش تعداد شرکاء جنسی از احتمال آلودگی می کاهد. از تماس جنسی حفاظت نشده با افراد مشکوک، ناشناس یا کسانی که رفتارهای پرخطر جنسی و اعتیاد تزریقی دارند باید پرهیز کرد. جلوگیری از تماس با خون یا ترشحات جنسی در یک رابطه مشکوک می تواند تا حدی فرد را در برابر آلودگی محافظت نماید. کاندوم وسیله مناسبی برای حفاظت فرد می باشد.

استفاده از الکل و مواد مخدر و قرصهای روانگردان قبل از برقراری تماس جنسی می تواند قدرت تصمیم گیری فرد را در زمینه انتخاب یک تماس جنسی مطمئن مختل سازد.

توجه: بسیاری از افراد آلوده به عفونتهای آمیزشی و ایدز علائمی از بیماری ندارند در حالیکه می توانند آلودگی را به دیگران سرایت دهند. پس در هر تماس جنسی مشکوک، خطر آلودگی را در نظر داشته باشید.

آیا مصرف مشروبات الکلی می تواند عامل ابتلا به ویروس ایدز باشد؟

مشروبات الکلی باعث اختلال در قدرت تصمیم گیری می شود و فرد قادر به تصمیم گیری صحیح جهت حفظ سلامت خودش نمی باشد و اکثر تماس های جنسی همراه با استفاده از مشروبات الکلی بدون استفاده از کاندوم است.

چگونه می شود از آلودگی به ویروس ایدز از طریق تماس جنسی جلوگیری نمود؟

به تاخیر انداختن تماس جنسی تا زمان ازدواج، داشتن فقط یک شریک جنسی (همسر) و استفاده از کاندوم از انتقال عفونت جلوگیری می کند.

در صورت استفاده از کاندوم در ارتباط جنسی با شخص آلوده، آیا خطر انتقال HIV و دیگر بیماری های مقاربتی همچنان وجود دارد؟

در صورتی که کاندوم سالم باشد و ترشحات جنسی از آن خارج نشود احتمال انتقال صفر است. - البته همیشه باید به خاطر داشت که در رابطه جنسی با شخص آلوده احتمال خطر انتقال وجود دارد. در ارتباط با افرادی که اطمینان کامل نسبت به سلامتی آنها ندارید، استفاده صحیح از کاندوم اکیداً توصیه می شود.

در چه مواردی لازم است برای مشاوره و آزمایش به مراکز مشاوره بیماری های رفتاری مراجعه کنیم؟

که شما سابقه انجام هر کدام از رفتارهای پرخطر زیر را داشته اید

- در صورت تماس جنسی حفاظت نشده (رابطه جنسی دهانی، مقعدی یا مهبلی بدون استفاده صحیح از کاندوم لاتکس)
- استفاده از سوزن و سرنگ مشترک در اعتیاد تزریقی (حتی برای یک بار)
- ابتلاء به بیماری های آمیزشی (مثل سوزاک، سیفلیس، تبخال و زگیل تناسلی)
- با فرد آلوده به ویروس اچ. آی. وی. تماس جنسی "حفاظت نشده" داشته اید.
- با فرد تزریق کننده مواد مخدر (حتی همسر) تماس جنسی "حفاظت نشده" داشته اید.
- با فرد دارای سابقه ابتلاء به بیماریهای آمیزشی تماس جنسی "حفاظت نشده" داشته اید.
- بدون اطلاع از سابقه ابتلاء فردی به بیماریهای آمیزشی تماس جنسی "حفاظت نشده" داشته اید.
- با فرد دارای سابقه روابط جنسی با مردان یا زنان دیگر تماس جنسی "حفاظت نشده" داشته اید.
- با فرد دارای سابقه روابط جنسی با نوع همجنس تماس جنسی "حفاظت نشده" داشته اید. (بویژه اگر رابطه بین دو مرد بوده و در این رابطه وی مفعول بوده باشد).
- با فردی که در نواحی پر خطر زندگی می کند یا قبلاً زندگی می کرده، تماس جنسی "حفاظت نشده" داشته اید. (مناطق که در آن آمار میزان افراد آلوده به ویروس اچ. آی. وی در عموم مردم یا گروه های خاص زیاد می باشد. مثلاً بعضی کشورهای جنوب صحرائ آفریقا، کشورهای آسیای مرکزی مانند اوکراین، بلاروس، و تایلند و نیز کشورهایی که تن فروشی کنترل نشده رواج دارد مانند جمهوری آذربایجان، افغانستان، امارات عربی متحده، عراق و ناحیه خلیج فارس)
- استفاده از مشروبات الکلی یا مواد (تریاک، هروئین، اکستاسی، حشیش، گرس و) بویژه در مهمانی های مختلط
- سابقه مورد تجاوز و سوء استفاده جنسی قرار گرفتن
- سابقه دریافت خون و فراورده های آن (به ویژه قبل از ۱۹۸۵ در سراسر جهان)
- سابقه ازدواج موقت بویژه اگر طرف مقابل سابقه ازدواج های متعدد داشته است.
- اگر همسر (یا شریک جنسی تان) تان سابقه اعتیاد، زندانی شدن، اقامت طولانی مدت یا متناوب دور از شما بویژه خارج کشور دارد.
- اگر به صورت اتفاقی و ناشناس یا در ازای پول یا کالا اقدام به تماس جنسی محافظت نشده با کسی کرده اید.

زندگی با اچ.آی.وی چگونه است؟

افرادی که مبتلا به اچ.آی.وی هستند تا سالها می‌توانند به راحتی به زندگی عادی خود و اشتغال متمر ادامه دهند و با مصرف داروهای موجود سالها با حفظ سلامت زنده بمانند، هر چند اچ.آی.وی در بدنشان ریشه کن نخواهد شد. البته فشار روانی، اجتماعی و ضعف جسمی و اقتصادی آنها را آسیب پذیر می‌کند. آنچه آنها نیاز دارند تأمین دارو، خدمات مشاوره‌ای و درمانی، حمایت و پرهیز از سوءظن و انگ و تبعیض است. آنان را از خود طرد نکنیم و اجازه دهیم زندگی کنند. مسئولان سیاسی و شخصیت‌های مذهبی و اجتماعی می‌توانند نقش مهمی در رفع انگ و تبعیض و تدارک خدمات لازم داشته باشند.

آیا درمان قطعی وجود دارد؟

خیر. درمانی که بتواند ویروس را از بدن فرد مبتلا حذف کند نداریم. روش مراقبت از افراد مبتلا به اچ آی وی (HIV) روشی است که به آن HAART می‌گویند که مخفف کلمات Highly Active Antiretroviral Therapy میباشد. (به مفهوم درمان ضد ویروسی بسیار مؤثر) که یک روش درمانی سخت است که مستلزم همکاری مداوم و فعال فرد بیمار می‌باشد.

آیا افراد اچ.آی.وی مثبت می‌توانند ازدواج کنند؟

ازدواج حق طبیعی و فطری هر انسان است و منع قانونی و طبی در این زمینه وجود ندارد. اما باید قبل از اقدام به ازدواج طرفین به طور کامل از واقعیت‌های بیماری آگاه شوند و آموزش‌ها و مشاوره‌های متعدد روانی، حمایتی و پزشکی بگیرند. همچنین لازم است در تمام آمیزش‌های جنسی از کاندوم لاتکس استفاده کنند تا ویروس از یکی به دیگری سرایت نکند. به همین دلیل توصیه می‌شود قصد بچه دار شدن نکنند. حتی اگر هر دو زوج اچ.آی.وی مثبت باشند لازم است این امر را رعایت کنند چون ویروس اچ.آی.وی زیرگونه‌های مختلفی دارد و سرایت یک زیرگونه جدید به فرد به او آسیب بیشتری می‌رساند.

آیا کار کردن با کسی که آلوده به ویروس عامل ایدز است اشکال دارد؟

خیر. تماس‌های عادی مثل کار کردن با یکدیگر، هم صحبت شدن، همسفر بودن و دست دادن از راه‌های انتقال ویروس نمی‌باشد.

چرا در محیط کار بیماری از همکاران مبتلا به ما منتقل نمی‌شود؟

زیرا آلودگی از طریق خون و ترشحات جنسی اتفاق می‌افتد و در محیط کار تماسی با خون و ترشحات جنسی وجود ندارد (البته در بیمارستانها و مراکز بهداشتی درمانی خطر تماس با خون و ترشحات خونی آلوده وجود دارد که در این رابطه رعایت اصول احتیاطات استاندارد در محیط کار ضروری می‌باشد).

آیا تماس نزدیک و دائم روزانه در محیط کار با همکاران آلوده، سبب انتقال آلودگی می‌گردد؟

خیر، خطری ندارد. استفاده از تلفن مشترک و کارکردن در کنار هم در محیط کار و حتی استفاده از یک لیوان و فنجان سبب انتقال آلودگی نمی‌شود.

چگونه بفهمیم اطرافیانم مبتلا هستند یا نه؟

هیچ گاه نمی توانید فقط با نگاه به اطرافیانتان به این مورد پی ببرید. هر فرد ظاهراً سالمی را که در محل کار، مدرسه، استادیوم ورزشی، خیابان و ... ملاقات می کنید ممکن است بدون آنکه حتی خود آگاه باشد ناقل این ویروس باشد و در حالی که واقعاً سالم به نظر می رسد ویروس را به فرد دیگری منتقل کند.

آیا HIV در بیرون از بدن زنده می ماند؟

دانشمندان و متخصصین پزشکی اتفاق نظر دارند که اچ آی وی (HIV) به خوبی نمی تواند در محیط زندگی کند (سریعاً غیر فعال می شود) و در نتیجه امکان انتقال محیطی اچ آی وی (HIV) محدود می باشد. مراقبتهای لازم در تمام زمینه ها از جمله در منزل باید انجام گیرد تا از در معرض خطر قرار گرفتن افراد با خون افراد مبتلا به اچ آی وی (HIV) یا افراد دارای ریسک ابتلا به اچ آی وی (HIV) یا کسانی که ابتلا یا احتمال ابتلای ایشان نامشخص است جلوگیری بعمل آید. برای مثال هنگام تماس با خون یا دیگر مایعات بدن که ممکن است خون قابل مشاهده در آن دیده شود، نظیر ادرار، مدفوع، استفراغ، بریدگی ها، زخمها یا ترکهای پوستی مراقبت کننده و بیمار باید با پانسمان پوشش داده شود. دستها و دیگر نقاط بدن باید پس از تماس با خون یا دیگر ترشحات بدن سریعاً شسته شوند و سطحهایی که روی آنرا خون پوشانده باید به درستی ضد عفونی شوند. باید از کارهایی که احتمال تماس با خون در آن وجود دارد، نظیر استفاده از تیغ صورت تراشی یا مسواک مشترک، دوری شود. از سوزن و دیگر اشیاء برنده در صورت ضرورت پزشکی استفاده شود. (غلاف سرسوزن را مجدد با دست روی آن قرار ندهید یا سر سوزن را از سرنگ جدا ننمایید. سرسوزن را با استفاده از ظرفهای مخصوص محافظ بدور ریخته و دور از دسترس کودکان و ... قرار دهید.) بطور کلی رعایت احتیاطات استاندارد انجام گردد.

شایعات رایج در بین مردم و پاسخ های درست به باورهای غلط

باورهای غلط زیادی در مورد اچ آی وی-ایدز وجود دارد. این باورها قدرت انتخاب مردم را در کنترل زندگی و شرکای جنسی خود از بین می برد، در حالی که بسیاری از مردم این باورها را خنده دار (مسخره) و بسیاری دیگر آنها را کاملاً جدی می پندارند. البته این باورها همراه با اطلاعات صحیح دیگری در ذهن مردم آمیخته شده اند و اصلاح آنها آسان نیست. در زیر بعضی از این باورها را مشاهده می کنید. این فهرست شامل همه آنها نیست اما به حساس کردن شما در برابر این گونه خرافه ها در جهت حفاظت و هوشیاری بیشتر کمک می کند.

باور غلط ۱- با خوردن مواد غذایی آلوده به خون فرد می تواند به اچ آی وی مبتلا شود!

بدلیل اینکه ویروس اچ آی وی توانایی فعال ماندن در محیط آزاد (خارج از بدن انسان) را ندارد و پس از خارج شدن از این محیط به سرعت غیرفعال می گردد، به همین جهت شایعاتی نظیر ابتلا از طریق خوردن خرمای آلوده! صحت ندارد.

باور غلط ۲- با استفاده از مواد بهداشتی و آرایشی فرد می تواند به اچ آی وی مبتلا شود!

به دلیل موارد ذکر شده در قسمت قبل این امر غیر ممکن می باشد.

باور غلط ۳- نیش پشه باعث انتقال ویروس عامل ایدز می شود!

از ابتدای شیوع اچ آی وی (HIV) نگرانی‌هایی در زمینه انتقال ویروس بوسیله گازگرفتگی حیوانات و نیش حشرات مکنده خون نظیر پشه وجود داشته است. با این وجود مطالعات انجام یافته توسط مرکز کنترل بیماریها و مراکز دیگر هیچ مدرکی را دال بر انتقال اچ آی وی (HIV) از طریق پشه یا دیگر حشرات حتی در مناطقی که افراد زیادی دارای ایدز (AIDS) زندگی می‌کنند و جمعیت‌های بزرگ پشه وجود دارد، گزارش نگردیده است. این ویروس برای انتقال احتیاج به تماس مستقیم مایعات بدن دو انسان دارد و پشه هیچ نقشی در این جریان نمی‌تواند داشته باشد.

باور غلط ۴- اچ.آی.وی / ایدز فقط فعالان جنسی در شهرها را می‌کشد!

این ویروس هیچ تبعیضی بین افراد شهری یا روستایی قائل نمی‌شود.

باور غلط ۵- اچ.آی.وی / ایدز عمدتاً هم جنس‌گرایان را مبتلا می‌کند!

ویروس گرایش جنسی افراد را تشخیص نمی‌دهد و هر کس با هر گرایش ممکن است به آن دچار شود.

باور غلط ۶- اچ.آی.وی / ایدز فقط خلافکاران را مبتلا می‌کند!

خیر. بسیاری از افراد مبتلا در طی روابط زناشویی از همسر و یا از راه انتقال از مادر به این ویروس آلوده شده‌اند.

باور غلط ۷- فقط مردان خوشگذران مبتلا به اچ.آی.وی / ایدز می‌شوند!

هر کسی که رابطه‌ی جنسی محافظت نشده‌ای با فردی مبتلا داشته باشد ممکن است به HIV مبتلا شود و تفریحات سالم در پیشگیری از گسترش اچ.آی.وی/ایدز نقش مهمی دارند.

باور غلط ۸- هنگامی که شریک جنسی قوی و سالم به نظر می‌رسد، رابطه جنسی بی‌خطر است!

این تصور اشتباه، بسیار خطرناک است. هیچ راهی وجود ندارد که با نگاه کردن به شخصی مبتلا بودن یا نبودن او را تشخیص داد. شخص مبتلا به ویروس HIV معمولاً قبل از اینکه مشکلات جسمانی در او پدیدار شوند، سالها با این ویروس زندگی می‌کند. در این دوره، ویروس می‌تواند به شریک جنسی او منتقل شود.

باور غلط ۹- اچ.آی.وی به کاندوم‌ها آسیب می‌زند! شنیده‌ام کاندومها سوراخهایی دارند که به

ویروس اجازه عبور می‌دهند!

این شایعات معمولاً به وسیله کسانی پراکنده می‌شود که قصد بی‌اعتبار کردن کاندوم‌ها را دارند واقعیت این است که تمام کاندومهایی که در ایران توزیع می‌شوند از جنس پلی‌یورتان یا لاتکس (همان کاندوم‌های معمولی در بازار) است که حتی از تراوش کردن آب به بیرون جلوگیری می‌کنند. ویروسها بسیار بزرگتر از مولکولهای آب هستند و ممکن نیست بتوانند از چنین سدی عبور کنند.

باور غلط ۱۰- رمالان می توانند گیاهی را تهیه کنند که در صورت مصرف شدن قبل از روابط جنسی قادر به جلوگیری از انتقال HIV می باشد!

هیچ گیاه، سحر، انرژی یا معجونی وجود ندارد که بتواند از مبتلا شدن کسی به اچ.آی.وی جلوگیری کند. این گونه عقیده ها ممکن است زندگی شما را به خطر اندازد.

باور غلط ۱۱- ایدز نفرین خداست و فرد مبتلا نفرین شده است!

ایدز بوسیله HIV بوجود می آید و نفرین هیچ نقشی در انتقال آن ندارد. اینگونه عقاید، مردم را از محافظت از خودشان و یا شریک جنسی شان واز زندگی سالم در کنار افراد مبتلا، باز می دارند.

باور غلط ۱۲- می توان تمام خون آلوده شده را عوض کرد و بدن شخص مبتلا را با خون تازه و سالم پر نمود!

اولاً چنین کاری امکان عملی ندارد ثانیاً ویروس در بافتهای دیگری به جز خون نیز وجود دارد.

باور غلط ۱۳- آمیزش جنسی از راه پشت (مقعدی) خطری ندارد!

در آمیزش جنسی مقعدی (مقاربت از راه پشت) احتمال سرایت اچ.آی.وی بیشتر از آمیزش مهلی است.

باور غلط ۱۴- یک بار تماس جنسی بدون کاندوم خطری ندارد!

حتی در یک تماس جنسی هم امکان آلودگی به اچ آی وی وجود دارد، حتی مردانی وجود دارند که تنها با یک نزدیکی با زن اچ.آی.وی مثبت مبتلا شده اند یا زنانی که با یکبار آمیزش با مردان اچ.آی.وی مثبت دچار شده اند.

باور غلط ۱۵- مقاربت جنسی دهانی خطری ندارد!

آمیزش دهانی به دلیل وجود ویروس در ترشحات جنسی و امکان زخم های بسیار کوچک در مخاط دهان و لثه ممکن است باعث سرایت اچ.آی.وی شود.

باور غلط ۱۶- تماس جنسی با تن فروشان ظاهراً سالم و زیباتر خطر کمتری دارد!

تن فروشان جوانتر و زیباتر چون مشتریان بیشتری دارند به احتمال بیشتری مبتلا به بیماریهای مقاربتی و ایدز هستند.

باور غلط ۱۷- تمام روشهای پیشگیری از بارداری (مثل قرص، نورپلانت، آی.یو.دی) از اچ.آی.وی/ایدز هم پیشگیری می کنند!

از بین وسایل پیشگیری از بارداری تنها کاندوم های زنانه و مردانه از ابتلا به اچ.آی.وی/ایدز و سایر بیماریهای آمیزشی جلوگیری می کنند. وسایلی مانند قرص و آی یو دی حتی احتمال سرایت را افزایش می دهند.

سؤالات خود را با ما در میان بگذارید:

خط تلفنی مشاوره ایدز اصفهان: ۰۹۶۸۶ و ۲۲۷۵۳۵۹

آدرس و شماره تلفن مراکز مشاوره بیماری های رفتاری تحت نام "مراکز

مشاوره ایدز" در هر شهرستان از طریق سامانه ۱۱۸ قابل دستیابی است.